

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 6. desember 2019

I det nedenstående følger oversikt inndelt som følger:

Under pkt. I følger rettsakter som krever lov- eller budsjettendring, samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Under pkt. II følger rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.

- I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTMENTET

32016R0589 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/589 av 13. april 2016 om eit europeisk nettverk for arbeidsformidlingar (EURES), tilgang til mobilitetstenester for arbeidstakarar og ytterlegare integrasjon av arbeidsmarknadene, og om endring av forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013

Beskrivelse

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakernes og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europakommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten. Formålet med det nye EURES-regelverket er å styrke samarbeidet i EURES-nettverket og den europeiske jobbmobilitetsportalen (EURES-portalen). Et styrket EURES-nettverk og en mer brukervennlig og effektiv EURES-portal er viktige virkemiddel i arbeidet med å redusere ubalanser i det europeiske arbeidsmarkedet og vil styrke arbeidsmobiliteten i EØS-området.

Samarbeidet bistår med rekrutterings og formidlingstjenester for arbeidsgivere og arbeidssøkere, støttet av informasjon og veiledning. Slik fremmer samarbeidet fri bevegelighet av arbeidskraft og styrker sysselsettingsmuligheter for alle innenfor samarbeidet.

Målet med EURES-nettverket er blant annet å styrke funksjonen, sammenhengen og integreringen av arbeidsmarkedene i EUs medlemsstater. Målet er også å fremme frivillig geografisk og arbeidsmobilitet mellom EUs medlemsstater på et likeverdig grunnlag og i overensstemmelse med EU-retten og nasjonal lovgivning og praksis. Videre støtter nettverket overgangen til arbeidsmarkedet og dermed fremmer sosiale og sysselsettingsmessig mål nedfelt i EU-retten.

Forordningen innebærer en ny struktur for det nasjonale EURES-nettverket. 1) nasjonalt koordineringskontor 2) EURES medlemmer og 3) EURES-partnere (det vil si andre aktører som tjeneste leverandører). EURES er en integrert tjeneste i NAV. Forvaltningen er organisert slik at faglig styring og koordinering er tillagt Arbeids- og velferdsdirektoratet (nasjonalt koordineringskontor), mens NAV fylkene og NAV Servicesenter EURES skal sikre at tjenesten er tilgjengelig og leveres til målgruppene (EURES-medlemmer). Gjennom EURES tilbyr NAV rekrutterings- og formidlingstjenester, og bistår med informasjon og veiledning for arbeidsgivere og arbeidssøkere som ønsker å benytte seg av fri bevegelighet for arbeidskraft i EU/EØS/EFTA-området.

Forordning (EU) 2016/589 skal i større grad sikre enhetlig og målrettet tjenestelevering til arbeidssøkere og arbeidsgivere, gjennom økt koordinering av aktiviteter i EURES-samarbeidet. Samarbeidet skal sikre bedre informasjon om arbeidsmarkedene i samarbeidslandene, og tilby arbeidssøkere og arbeidsgivere støtte for å lette rekruttering og jobbsøking.

Forordningen legger opp til at EURES skal gi arbeidssøkere og arbeidsgivere bedre tilgang til hhv. stillinger, CV og søknader, samt grunnleggende støttetjenester. EURES Portalen moderniseres med automatisk matching mellom ledige stillinger og søknader i de forskjellige medlemslandene.

Videre skal EURES-nettverkets funksjon støttes gjennom informasjonsutveksling om mangel på og overskudd av arbeidskraft på nasjonalt nivå, samt styrke samarbeidet mellom medlemslandene. Det legges videre opp til at nettverket vil bli utvidet til å inkludere andre aktører på arbeidsmarkedet i leveringen av EURES-tjenesten. Det skal etableres nasjonale godkjenningssystemer for dette som skal sikre at arbeidsmobilitet bygger på frivillighet og respekterer arbeidsmarkedslover. De offentlige arbeidsmarkedsetater vil bli gitt en særskilt stilling ut fra deres rolle og nasjonale forpliktelser.

Forordningen inneholder forslag om utviklingen av det felles ESCO- systemet (European Skills, Competences, Occupation and Qualification). ESCO er et klassifiseringssystem på europeisk nivå av yrker, kompetanse/ferdigheter og kvalifikasjoner med et mål om å sikre best mulig digital jobbmatching innenfor EU/EØS-området. Det betyr at man etablerer et elektronisk system for å matche ledige stillinger med jobbsøknader.

I tillegg til forordning (EU) 2016/589 kommer tilhørende gjennomføringsbeslutninger som skisserer nærmere anvendelse av bestemmelsene i forordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse av arbeidskraft i

medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova.

Forordningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalens artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen medfører økonomiske og administrative konsekvenser i selve leveringen og koordineringsarbeidet av EURES-tjenesten. Det er kostnader knyttet til utviklingen av IKT-løsninger. Det gjelder spesielt løsninger knyttet til eksport av stillinger og CV-er fra arbeids- og velferdsetatens stillings- og CV-database til EURES-portalen, kobling av nasjonale klassifiseringer fra yrker og ferdigheter mot den europeiske klassifiseringsstandarden, samt deling av annen arbeidsmarkedsinformasjon.

De samlede kostnadene for implementering av EURES-forordningen og tilhørende gjennomføringsbeslutningene anslås å utgjøre om lag 15,5 millioner kroner. I tillegg kommer årlige drifts- og vedlikeholdskostnader knyttet til de ovennevnte oppgavene. Utgiftene vil strekke seg over tid og vil bli dekket innenfor gjeldene budsjetttrammene i Arbeids- og velferdsetaten.

Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalens artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet og kontaktpersoner i utviklingsgruppen av ESCO (European Skills, Competences, Occupation and Qualification).

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø, fribevegelse for personer og arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016D0716 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd (EU) 2016/716 av 11. mai 2016 om oppheving av gjennomføringsavgjørd 2012/733/EU om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 med omsyn til arbeidsformidling og vidareføring av EURES

Beskrivelse

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Samarbeidet skal fremme fri bevegelse av arbeidskraft og styrke sysselmuligheter for alle innenfor EØS-området og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for

deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakeres og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljert omtalt i et eget EØS-notat.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/716 av 11.mai.2016 opphever tidligere gjennomføringsbeslutning (EU) 2012/733 som gjennomfører Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 492/2011, hva gjelder klarering og formidling av ledige stillinger og søknader om arbeid og om re-etablering av EURES.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011.

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelighet av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012.

Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det følger av artikkel 1 i gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/716 at gjennomføringsbeslutning 2012/733/EU oppheves 12.mai 2016, ved ikrafttredelse av forordning (EU) 2016/589. Forordning 2016/589 er ennå ikke innlemmet i EØS-avtalen. Gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/716 trer ikke i kraft før forordningen er innlemmet i EØS-avtalen.

Gjennomføringsbeslutningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske konsekvensene for forordningen (EU) 2016/589 og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø og fribevegelighet av personer og arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32018D0170 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd (EU) 2018/170 av 2. februar 2018 om einsarta detaljerte spesifikasjonar for datainnsamling og -analyse med sikte på overvaking og vurdering av verkemåten til EURES-nettverket

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakernes og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er omtalt i et eget EØS-notat.

Forordning (EU) 2016/589 artikkel 32 krever at medlemsstatene fastlegger prosedyrer for innsamling av data om EURES-aktiviteter som gjennomføres på nasjonalt plan.

I henhold til artikkel 32 skal medlemsstatene sørge for at det er fastlagte prosedyrer for datainnsamling på følgende områder av EURES' aktiviteter som gjennomføres på nasjonalt plan: i) opplysninger og veiledning fra EURES-nettverket på grunnlag av antall kontakter som saksbehandlere fra EURES-medlemmene og -partnere har med arbeidstakere og arbeidsgivere, ii) sysselsettingsresultater, herunder rekruttering som følge av EURES-aktiviteten, på grunnlag av det antall ledige stillinger, jobbsøknader, CV-er som håndteres og behandles av saksbehandlere fra EURES-medlemmene og -partnerne, og antall arbeidstakere som rekrutteres i en annen medlemsstat som følge av det, basert på disse saksbehandlernes kjennskap eller undersøkelser, dersom slike foreligger, iii) kundetilfredshet med EURES-nettverket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljer omtalt i et eget EØS-notat.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/170 av 2. februar 2018 skisserer nærmere bestemmelser for anvendelse av artikkel 32 (3) om fastsettelse av ensartede detaljerte spesifikasjoner for innsamling og analyse av data med tanke på å overvåke og evaluere hvordan EURES-nettverket fungerer – EURES' resultatmålingssystem – ved å fastsette resultatdimensjonene som skal måles, resultatindikatorer, mulige datakilder og prosesser for innsamling og analyse av data.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en oppstilling av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttreddelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2

i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/170 av 2. februar 2018.

Gjennomføringsbeslutningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av beslutningen vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetaten knyttet til utviklingen av IKT-løsninger. Dette gjelder etableringen, drift og vedlikeholdet av en ordning for å samle inn dataene fra de nasjonale EURES-medlemmene og -partnerne. I og med at det nasjonale EURES-nettverket åpnes fra mai 2018 for andre aktører i arbeidsmarkedet vil etaten måtte sette opp en ordning som sikrer rapportering også fra eksterne aktører. Det vil ikke være mulig for eksterne aktører å rapportere direkte inn i etatens rapporteringssystemer. De samlede økonomiske og administrative konsekvensene er omtalt i eget notat i EØS-databasen om forordning (EU) 2016/589.

De økonomiske konsekvensene for forordningen og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordning 2016/589.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø og fribevegelse av personer og arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32018D1020 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd (EU) 2018/1020 av 18. juli 2018 om vedtaking og ajourføring av lista over ferdigheter, kompetansar og yrke i den europeiske klassifiseringa til bruk ved automatisert matching gjennom den felles IT-plattform for EURES

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakernes og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljert omtalt i et eget EØS-notat.

Det følger av artikkel 19 (2) i forordning (EU) 2016/589 at EU-kommisjonen, ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, skal vedta og oppdatere den europeiske klassifiseringen, som omfatter en felles liste over ferdigheter, kompetanser og yrker som skal brukes til driften av EURES-portalen.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1020 av 18. juli 2018 om vedtakelse og oppdatering av listen over ferdigheter, kompetanser og yrker i den europeiske klassifikasjonen til anvendelse ved automatisk matching gjennom EURES' felles IT-plattform, skisserer nærmere bestemmelser for anvendelse av artikkel 19 (2).

Forordningen (EU) 2016/589 inneholder bestemmelser om bruk av en felles europeisk klassifikasjon som skal sikre at det skal kunne foretas matching av høy kvalitet gjennom den felles IT-plattformen.

Det har blitt utarbeidet flerspråklige lister over ferdigheter, kompetanser og yrker i den europeiske klassifiseringen. Som et minstekrav skal disse listene inneholde for hvert yrke, hver ferdighet og hver kompetanse, minst en term på hvert av EUs offisielle språk, en entydig identifikasjon, en beskrivelse og med hensyn til yrker, en mapping til en nyere versjon av ISCO, den internasjonale standarden for yrkesklassifikasjon.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1020 av 18. juli beskriver prosedyrene for oppdatering av listen over ferdigheter, kompetanser og yrker i den europeiske klassifikasjonen som skal brukes til driften av EURES' felles IT-plattform og gjennomgang av denne listen som antas å understøtte et slikt felles rammeverk for et mer velfungerende arbeidsmarked i EU/EØS-området.

Den europeiske klassifikasjonen skal utgjøre et stabilt referansepunkt for elektronisk flerspråklig matching for EURES og eventuelt andre jobbplattformer. Utviklingen på arbeidsmarkedet, herunder utvikling innen terminologi og matchingsteknologi, vil gjøre det nødvendig å oppdatere klassifikasjonen regelmessig. Prosedyren for vedtakelse av en oppdatert versjon av den europeiske klassifikasjonen vil bygge på godt samarbeid mellom Kommisjonen og medlemsstatene. Derfor skal Kommisjonen sammen med medlemsstatene, regelmessig vurdere behovet for å oppdatere listen over ferdigheter, kompetanser og yrker i den europeiske klassifikasjonen som skal brukes til driften av EURES-portalen.

Kommisjonen skal rådspørre medlemsstatene, samordningsgruppen for EURES og medlemsstatenes ESCO-arbeidsgruppe (European classification of Skills/Competences, Qualifications and Occupations) før den foreslår å vedta en oppdatert versjon av listene over yrker og over ferdigheter og kompetanser i den europeiske klassifikasjonen.

Mindre korrigeringer av listene skal ikke regnes som vedtakelse av ny, oppdatert versjoner av klassifikasjonen. Kommisjonen skal likevel underrette medlemsstatene i god tid for den foretar slike mindre korrigeringer.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1020 av 18. juli 2018.

Gjennomføringsbeslutningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av beslutningen vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetaten knyttet til utviklingen av IKT-løsninger.

De økonomiske konsekvensene for forordningen og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordning 2016/589.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for fri bevegelighet av personer og fri bevegelighet av arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32018D1021 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd (EU) 2018/1021 av 18. juli 2018 om vedtaking av dei tekniske standardane og formata som er naudsynte for å gjennomføre automatisert matching gjennom den felles IT-plattform, ved bruk av den europeiske klassifiseringa og samverknaden mellom nasjonale system og den europeiske klassifiseringa

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakernes og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljert omtalt i et eget EØS-notat.

Det følger av artikkel 19 (6) i forordning (EU) 2016/589 at EU-kommisjonen, ved hjelp av den europeiske klassifisering (ESCO) og interoperabiliteten mellom de nasjonale systemene og den europeiske klassifisering, skal vedta de tekniske standardene og formater som er nødvendige for å innføre automatisk matching gjennom den felles IT-plattformen.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1021 av 18. juli 2018 om fastsettelse av de tekniske standarder og formater som er nødvendige for automatisk matching gjennom den felles IT-plattformen ved bruk av den europeiske klassifikasjonen og interoperabilitet mellom nasjonale

systemer og den europeiske klassifikasjonen, skisserer nærmere bestemmelser for anvendelse av artikkel 19 (6).

Gjennomføringsbeslutningen fastlegger de tekniske standarder og formater som er nødvendige for automatisk matching gjennom den felles IT-plattform ved bruk av den europeiske klassifikasjonen og interoperabilitet mellom nasjonale systemer og den europeiske klassifikasjonen som antas å understøtte et slikt felles rammeverk for et mer velfungerende arbeidsmarked i EU/EØS-området.

Medlemsstatene skal utarbeide disse tabellene med felles teknisk standarder og formater for å muliggjøre en effektiv automatisk matching gjennom den felles IT-plattformen. De tekniske standardene og formatene skal omfatte sett med opplysninger som skal inngå i mappingstabellene og en syntaks til å uttrykke disse opplysningene med.

Medlemsstatene skal sikre at alle koder fra deres nasjonale, regionale og sektorspesifikke klassifikasjoner innen ledige stillinger og arbeidssøkerprofiler blir erstattet eller komplettert med de tilsvarende kodene fra den europeiske klassifikasjonen, ved bruk av mappingstabellene for kodekonvertering før de stilles til rådighet for EURES-portalen. Mappingstabellene skal stilles til rådighet ved å offentliggjøre dem på ESCOs tjenestepattform ved bruk av gjeldende standarder og formater (ESCO - den europeiske klassifiseringen som omfatter en felles liste over ferdigheter, kompetanser og yrker).

Kommisjonen skal sørge for nødvendige tekniske standarder og formater og egnende tekniske applikasjoner til støtte for dette arbeidet. Det skal særlig omfatte å stille en applikasjon til rådighet til hjelp ved utarbeidelse og oppdatering av fortegnelser og mappingstabeller.

Samordningsgruppen for EURES skal en gang i året foreta en gjennomgang av anvendelsen av beslutning 2018/1021. EU-kommisjonen kan oppdatere de tekniske standardene og formatene hvis dette er nødvendig for effektiv automatisk matching gjennom den felles IT-plattformen.

Kommisjonen skal rådspørre samordningsgruppen for EURES før det vedtas noen ny versjon av de tekniske standardene og formatene og stille disse til rådighet på EURES-portalens ekstranett.

Alle medlemsstater skal utpeke et sentralt kontaktpunkt for håndtering av alle henvendelser, spørsmål og meddelelser av teknisk art knyttet til beslutning 2018/1021.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelighet av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1021 av 18. juli 2018.

Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1021 av 18. juli 2018..

Gjennomføringsbeslutningen vil kreve endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av beslutningen anses å ha økonomiske og administrative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetaten knyttet til utviklingen av IKT-løsninger. Det gjelder behovet for å utarbeide konverteringstabeller for å sikre mapping mellom den nasjonale klassifikasjonen og den europeiske klassifikasjonen, slik at man sikrer interoperabilitet. Mapping betyr at alle de ulike nasjonale klassifiseringssystemene knytter seg opp mot ESCO. Videre må etaten, gjennom oversettelse, sikre at den europeiske klassifikasjonen for ferdigheter, kompetanse og yrker også er tilgjengelig på norsk..

De økonomiske konsekvensene for forordningen og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordning 2016/589.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø, fribevegelse og personer arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32017D1255 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd (EU) 2017/1255 av 11. juli 2017 om ein mal som gjer greie for dei nasjonale systema og framgangsmåtane for godkjenning av organisasjonar som EURES-medlemmer og -partnarar

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakernes og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljert omtalt i et eget EØS-notat.

Forordning (EU) 2016/589 artikkel 11 fastsetter blant annet grunnleggende prinsipper og kriterier for godkjenning av andre organisasjoner enn offentlige arbeidsformidlinger som EURES-medlemmer og EURES-partnere. Offentlige arbeidsformidlinger, som er utpekt i henhold til artikkel 10 i forordning (EU) 2016/589, er ikke omfattet av godkjenningssystemene, men skal oppfylle de forpliktelser og kriterier som er fastsatt i artikkel 11 i den nevnte forordningen. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1255 av 11. juli 2017 skisserer nærmere bestemmelser for

anvendelse av artikkel 11, og spesielt art. 11 nr. 8 om en mal for beskrivelsen av nasjonale systemer og prosedyrer for godkjenning av organisasjoner som EURES-medlemmer og -partnere, samt fremgangsmåten for utveksling av opplysninger mellom medlemstatene.

Systematisk informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene vil fremme økt kvalitet i utformingen av nasjonale systemer for godkjenning og hvordan disse anvendes. For å sikre åpen informasjonsutveksling og gjensidig læringsutbytte mellom medlemsstatene kreves det at man benytter en felles mal for å beskrive de nasjonale systemene for godkjenning samt at det etableres en mekanisme for utveksling av informasjon.

Merknader

Gjeldende norsk lovgivning og rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1255 av 11. juli 2017.

Gjennomføringsbeslutningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av beslutningen vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetaten knyttet til utviklingen av IKT-løsninger. Dette gjelder utviklingen av en elektronisk mal, med det formål om å beskrive systemet for godkjenning av EURES-medlemmer og -partnere, og å holde Kommisjonen og andre medlemsland orientert om status knyttet til blant annet godkjenning, avslag, tilbaketrekking.

De økonomiske konsekvensene for forordningen og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordning 2016/589.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø og fribevegelse av personer og arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32017D1256 Kommisjonens gjennomføringsavgjørd (EU) 2017/1256 av 11. juli 2017 om malar og framgangsmåtar for utveksling av opplysningar på unionsplan om dei nasjonale arbeidsprogramma til EURES-nettverket

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og

fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakeres og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljert omtalt i et eget EØS-notat.

Forordning (EU) 2016/589 kapittel V beskriver opprettelsen av et system på EU-plan til utveksling av informasjon om tilbud av og etterspørsel etter arbeidskraft nasjonalt, regionalt og på sektorspesifikt nivå mellom Kommisjonen og medlemsstatene. Systemet kan benyttes av medlemsstatene som grunnlag for å understøtte praktisk samarbeid innenfor EURES-nettverket.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1256 av 11.juli 2017 fastslår hvilke ordninger som kreves for utveksling av informasjon innenfor EURES-nettverket. Gjennomføringsbeslutningen skisserer nærmere bestemmelser for anvendelsen av artikkel 31, og spesielt artikkel 31 nr. 5 om maler og prosedyrer for utveksling av informasjon *om de nasjonale arbeidsprogrammene for EURES-nettverket på EU-nivå*.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1256 av 11. juli 2017.

Gjennomføringsbeslutningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av beslutningen vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetaten knyttet til utviklingen av IKT-løsninger. Beslutningen legger opp til at informasjon skal deles innenfor EURES-nettverket i utarbeidelsen av det nasjonale

aktivitetsprogrammet. Per i dag utveksles slik informasjon med Kommisjonen og andre medlemsstater.

De økonomiske konsekvensene for forordningen og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordning 2016/589.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids og velferdsetaten.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø og fri bevegelighet av personer og arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32017D1257 Kommisjonens gjennomføringsavgjerd (EU) 2017/1257 av 11. juli 2017 om dei tekniske standardane og formata som er naudsynte for å innføre eit einsarta system som gjer det mogleg å kople ledige stillingar saman med jobbsøknader og CV-ar på EURES-portalen

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 13. april 2016 forordning (EU) 2016/589 om det europeiske nettverket for sysselsettingstjenester (EURES), arbeidstakernes adgang til mobilitetstjenester og fremme økt integrering av arbeidsmarkedene. Forordningen er basert på EU-kommisjonens forslag av 17. januar 2014. Forordningen endrer regelverk for samarbeidet innen EURES-nettverket (EU) No 492/2011. EURES er et samarbeidsnettverk mellom Europa-kommisjonen og de offentlige arbeidsformidlingsetatene i EØS-land og Sveits. Norge har deltatt i EURES-nettverket siden 1994. Norges deltakelse forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten.

Forordning (EU) 2016/589 reviderer det tidligere EURES-regelsettet for å avspeile nye mobilitetsmønstre, styrkede krav til mobilitet på et likeverdig grunnlag, endringer i teknologien for deling av opplysninger om ledige stillinger, arbeidstakeres og arbeidsgiveres bruk av en rekke forskjellige

rekrutteringskanaler og andre arbeidsmarkedsformidlers voksende rolle side om side med offentlige arbeidsformidlinger. Forordningen tar sikte på å gjenetablere og omstrukturere EURES-nettverket som en del av den reviderte rettslige rammen, med formål om å bli ytterligere styrket.

Forordning (EU) 2016/589 er detaljer omtalt i et eget EØS-notat.

Forordning (EU) 2016/589 etablerer blant annet prinsipper og regler for samarbeid mellom Kommisjonen og medlemsstatene om utveksling av relevante tilgjengelige opplysninger om stillingsutlysninger, jobbsøknader og CV-er. Artikkel 17 legger til rette for etablering av et ensartet system for å samle stillingsutlysninger, jobbsøknader og CV-er fra medlemsstatene på EURES-portalen.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1257 av 11. juli 2017 skisserer nærmere bestemmelser for anvendelsen av artikkel 17 nr. 8 *om tekniske standarder og formater som kreves for et enhetlig system for å muliggjøre matching av ledige stillinger med jobbsøknader og CV-er på EURES-portalen.*

For å etablere et ensartet system og sikre effektive oppslag på og matching av opplysninger som finnes, kreves det at man benytter felles standarder og formater for de opplysningene som utveksles.

For å lette arbeidet til de nasjonale koordineringskontorene når det gjelder å organisere en samordnet overføring til EURES-portalen etableres det noen generelle prinsipper og avklaringer om hvilke rettigheter og hvilket ansvar de som oppretter og de som innehar disse dataene har, og hvordan vern av personopplysninger sikres gjennom alle leddene av datautveksling.

Behandling av personopplysninger, skal gjennomføres i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse av personopplysninger, særlig Europaparlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF og Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 samt relevante nasjonale gjennomføringstiltak.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2016/589 erstatter regelsettet for EURES som er nedfelt i kapittel II i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelse av arbeidskraft i medlemslandene. Forordning 492/2011 er i sin helhet gjennomført i norsk rett i EØS-arbeidstakarlova av 14. desember 2012. Artikkel 39 i forordning 2016/589 regulerer endringen av forordning 492/2011 og gir en opplisting av hvilke artikler i forordning 492/2011 som oppheves ved ikrafttredelsen av forordning 2016/589. Bestemmelsene i forordning 2016/589 tas inn som vedlegg 2 i EØS-arbeidstakarlova. Det samme gjelder kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1257 av 11. juli 2017.

Gjennomføringsbeslutningen krever endring i norsk lovgivning. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av beslutningen anses å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser for Arbeids- og velferdsetaten knyttet til utviklingen av IKT-tjenester. Dette gjelder arbeidet knyttet til å opprette og holde ved like én enkel samordnet kanal for overføring av stillingsutlysninger og arbeidssøkerprofiler fra nasjonale EURES-medlemmer, samt der det er relevant, EURES-partnere, til EURES-portalen. Det skal etableres en teknisk infrastruktur som er tilsluttet EURES-portalen hvor EURES-medlemmer samt, der det er relevante EURES-partnere, kan slutte seg til og overføre sine data. Dette medfører at etaten tillegges et utvidet tilsyn og overvåkningsansvar i forhold til data som overføres.

De økonomiske konsekvensene for forordningen og de tilknyttede gjennomføringsbeslutningene er omtalt samlet i et eget EØS-notat om forordning 2016/589.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært forelagt Arbeids og velferdsdirektoratet.

Rettsakten har vært vurdert av spesialutvalget for arbeidsmiljø og fribevegelse av personer og arbeidstakere, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten akseptabel og relevant.

32017L2399 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/2399 av 12. desember 2017 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til prioritering av usikrede gjeldsinstrumenter ved insolvens

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer BRRD (Banking Recovery and Resoultion Directive), som er krisehåndteringsdirektiver for banker mv. Direktivet innebærer å delvis harmonisere kreditorhierarkiet for berørte foretak gjennom å etablere en ny gjeldsklasse med dårligere prioritet enn ordinære usikrede seniorobligasjoner. Endringene skal gjelde gjeldsinstrumenter utstedt etter at direktivet er trådt i kraft. Harmoniseringen gjøres gjennom endringer i artikkel 108 i BRRD.

Merknader

Rettslige konsekvenser

BRRD, som dette direktivet endrer, ble tatt inn i EØS-avtalen 9. februar 2018 ved EØS-komiteens beslutning nr. 21/2018. Endringer i finansforetaksloven som gjennomfører BRRD trådte i kraft 1. januar 2019.

Endringene av BRRD artikkel 108 innebærer at det i nasjonal lovgivning skal innføres en ny klasse etterstilte gjeldsinstrumenter som kan benyttes til å oppfylle minstekravet til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL), jf. finansforetaksloven § 20-9. Vilkårene som instrumentene må oppfylle fremgår av artikkel 108 nr. 2 og er foreslått gjennomført i ny § 20-32 i finansforetaksloven. Den opprinnelige kontraktsfestede løpetiden skal være minst ett år. Instrumentene skal ikke være derivater eller inneholde innebygde derivater. Videre skal det eksplisitt refereres til den lavere prioriteten etter nasjonal lovgivning i låneavtalen og i et eventuelt prospekt.

Lovendringen krever stortingsbehandling, og Stortingets samtykke er derfor nødvendig for innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er antatt at gjennomføring av direktivet ikke vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Endringen vil få betydning for usikrede obligasjonseiere i banksektoren ved krisehåndtering og offentlig administrasjon, og vil blant annet kunne gi bedre forutberegnelighet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32018R0302 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/302 av 28. februar 2018 om tiltak mot uberettiget geoblokkering og andre former for forskjellsbehandling på bakgrunn av kunders nasjonalitet, bosted eller etableringssted i det indre marked, og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF

Bakgrunn og formål

Både Europakommisjonens strategi for det indre marked for varer og tjenester og strategien for et digitalt indre marked har varslet at det vil bli fremmet tiltak for å bekjempe geoblokkering og diskriminering i det indre marked.

Europakommisjonen fremmet 25. mai 2016 tre forslag for å gjøre grenseoverskridende handel i det indre marked lettere. Det ble foreslått: 1) forordning mot geoblokking og diskriminering i det indre marked basert på bosted, etableringssted eller nasjonalitet, 2) forordning om grensekryssende forsendelse av pakker og 3) endring av forordningen om forbrukervernsamarbeid.

Formålet med forordningen er å legge bedre til rette for varebytte og fri bevegelse av tjenester i det indre marked. Tiltakene er i hovedsak å forby bestemte former for diskriminering av kunder. Videre stilles det krav til å innføre systemer for håndheving av forbudene mot diskriminering samt å yte bistand til forbrukere.

Hva som reguleres

Forordningens virkeområde er avgrenset på samme måte som tjenstedirektivet (artikkel 1 nr. 3). Flere tjenester er dermed unntatt fra forordningens virkeområde. Dette gjelder for eksempel pengespill, audiovisuelle tjenester, helsetjenester og vikartjenester.

Forordningen regulerer ikke forhold som er fullt ut interne. Det vil si at forordningen ikke omfatter situasjoner hvor det ikke foreligger et grenseoverskridende element i transaksjonen.

Forordningen gjelder både levering til forbrukere og næringsdrivende. For næringsdrivende gjelder den bare når den næringsdrivende kjøper varen eller tjenesten utelukkende i egenskap av å være sluttkunde (se definisjonen av "kunde" i artikkel 2 nr. 13).

Reglene omfatter i tillegg til næringsdrivende som er etablert i EØS-stater, også virksomheter i tredjeland som leverer varer eller tjenester til EØS-stater (se definisjonen i artikkel 2 nr. 18).

Forbudene mot diskriminering

Bestemmelsene om geoblokking på nettet begrenser seg i hovedsak til to regler (artikkel 3). Næringsdrivende forbyr, for det første, å blokkere eller begrense kunders tilgang til deres nettsider basert på kundens nasjonalitet eller geografiske tilhørighet. Næringsdrivende forbyr, for det annet, å videresende kunder til deler av nettsiden sin som er særskilt rettet mot kunder med bestemt nasjonalitet eller geografisk tilhørighet, uten at kunden samtykker til det. Dersom kunden ønsker å gå tilbake til den delen av nettsiden kunden ble videresendt fra, skal det være mulig. Hvor EØS-retten eller nasjonal rett i samsvar med EØS-retten forbyr den næringsdrivende å gi nettbrukere tilgang til nettsiden sin, har den næringsdrivende anledning til å hindre slik tilgang.

Næringsdrivende forbyr å anvende forskjellige alminnelige forretningsvilkår på bakgrunn av kundens nasjonalitet eller geografiske tilhørighet ved salg av varer og tjenester i følgende tilfeller (artikkel 4):

1. Når den næringsdrivende selger varer og varen skal leveres i et EØS-land hvor den næringsdrivende tilbyr å levere i sine alminnelige forretningsvilkår.
2. Når den næringsdrivende leverer "ytelser som leveres elektronisk" og disse tjenestene ikke i hovedsak går ut på å gi tilgang til materiale beskyttet av opphavsrett. "Ytelser som leveres elektronisk" er definert som: *"ydelser, der leveres via internettet eller et elektronisk net, og hvis egenart gjør leveringen deraf hovedsakelig automatiseret, og som kun involverer minimal menneskelig indgriben og ikke har nogen levedygtighed uden informationsteknologi"*.
3. Når den næringsdrivende yter tjenester som ikke leveres elektronisk og tjenesten ytes fra et sted hvor tjenesteyteren opererer. Dette vil for eksempel kunne være reiselivstjenester og kulturarrangementer.

Situasjoner hvor en kunde kjøper en vare på nett i en annen EØS-stat for levering i sin egen EØS-stat, omfattes ikke av diskrimineringsforbudet i forslaget, dersom ikke selgeren etter sine

alminnelige forretningsvilkår tilbyr levering til den staten kunder ønsker leveransen. Det vil si at næringsdrivende ikke pålegges å levere til andre stater.

Det er to unntak fra forbudet mot å benytte forskjellige alminnelige forretningsvilkår (artikkel 4 nr. 5):

1. Hvor EØS-retten eller nasjonal rett i samsvar med EØS-retten, forbyr den næringsdrivende å selge varer eller tjenester til bestemte kunder eller til bestemte områder.
2. Hvor nasjonal rett i samsvar med EØS-retten, krever at selgere av bøker tar forskjellig priser avhengig av hvor kunden holder til.

Det siste diskrimineringsforbudet gjelder kortbaserte betalingsløsninger (artikkel 5).

Næringsdrivende som tilbyr kundene å benytte bestemte kortbaserte betalingsløsninger pålegges å la alle kunder benytte denne betalingsløsningen. Det kan som hovedregel ikke gjøres forskjell basert på kundens nasjonalitet eller geografiske tilhørighet. Næringsdrivende beholder frihet til å velge hva slags betalingsløsninger de ønsker å tilby, men dersom de for eksempel tilbyr betaling med visakort kan de ikke begrense dette tilbudet til å gjelde visakort fra bestemte stater.

Avtaler som forbyr passivt salg er i en del tilfeller ugyldige

Avtaler som forbyr passivt salg og dermed kommer i strid med bestemmelser i forordningens artikkel 3 til 5 vil i en del tilfeller være ugyldige (artikkel 6).

Håndheving og bistand til forbrukere

EØS-statene plikter til å utpeke organer som kan håndheve forordningens bestemmelser (artikkel 7). Disse organene må gis effektive virkemidler. Håndhevingsorganene skal håndtere saker både fra forbrukere og næringsdrivende kunder. Relasjoner mellom næringsdrivende og forbrukere vil falle under forordningen om forbrukervernsamarbeid (artikkel 10 nr. 1 og 2)

Forordningen innebærer også at det skal utpekes organer som kan bistå forbrukere i tvist med næringsdrivende om bestemmelsene i forordningen (artikkel 8).

Evaluerings av forordningen

Forordningen skal etter forslaget evalueres i mars 2020 og hvert femte år deretter (artikkel 9).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen vil kreve endring i tjenesteloven. Det skal foreslås å innta en forskriftshjemmel i tjenesteloven. Det er behov for å ta forbehold om Stortingets samtykke i henhold til EØS-avtalen artikkel 103 som følge av lovendringene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen vil få økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Nærings- og fiskeridepartementet vurderer det slik at håndhevingsmyndigheten vil få noe økte utgifter som følge av ansvaret for å utøve kontroll etter forordningen. Hvor store disse utgiftene blir vil i noen grad avhenge av om det er behov for å etablere nye systemer og utvikle kompetanse på området, eller om det kan inngå som en del av myndighetenes vanlige virksomhet. Budsjettmessige konsekvenser tas innenfor gjeldende budsjetttrammer.

Forbudet vil få virkninger for næringslivet. De næringsdrivende som reguleres av forordning blir gjenstand for diskrimineringsforbudene. For tjenesteytende virksomheter tilsvarer bestemmelsene i forordningen i noen grad gjeldende forbud i tjenesteloven § 19 annet ledd.

Næringsdrivende, så vel som forbrukere, vil kunne få bedre tilgang til varer og tjenester fra tilbydere i det indre marked. Dette bidrar til å øke konkurransen og vil kunne bidra til bedre utvalg og lavere priser for kundene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i spesialutvalget for det indre marked. Forslaget har vært på alminnelig høring. Rettsakten anses som EØS-relevant og akseptabel.

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32017R0745 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/745 av 5. april 2017 om medisinsk utstyr, om endring av direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 samt om oppheving av rådsdirektiv 90/385/EØF og 93/42/EØF

Sammendrag av innhold

Rettsakten erstatter direktiv 90/385/EØF (aktivt implanterbart medisinsk utstyr) og direktiv 93/42/EØF (øvrige medisinsk utstyr), dvs. den dekker alt medisinsk utstyr unntatt in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr, som er vedtatt i en egen forordning.

Formålet med rettsakten er å styrke pasientsikkerheten og sørge for en lik gjennomføring av regelverket i medlemsstatene. Det innføres robuste og transparente lovgivningsrammer som skal sikre at medisinsk utstyr er trygt når det plasseres på markedet samtidig som det nye regelverket skal fremme innovasjon av medisinsk utstyr.

Medisinsk utstyr er utstyr som fra produsentens side er laget for å diagnostisere, forebygge, overvåke, behandle eller lindre sykdom, skade eller handicap hos mennesker. Enkelte svangerskapsforebyggende midler, samt hjelpemidler til funksjonshemmede regnes også som medisinsk utstyr.

Rettsakten omfatter følgende utstyrskategorier:

- aktivt implanterbart medisinsk utstyr (implanterbart medisinsk utstyr som er avhengig av en elektrisk eller annen energikilde, f.eks. pacemaker)
- øvrig medisinsk utstyr (f.eks. et hofteimplantat, ikke-implanterbart aktivt medisinsk utstyr).

Rettsakten viderefører prinsippet om at produsenten er juridisk ansvarlig for at medisinsk utstyr er sikkert og trygt. Utstyr som oppfyller sikkerhetskravene påføres CE-merke og kan fritt omsettes på EØS-markedet. For visse risikoklasser av medisinsk utstyr skal et utpekt teknisk kontrollorgan utføre samsvarsvurdering før utstyret fritt kan omsettes på markedet, dvs. vurdere om et produkt samsvarer med sikkerhetskravene i regelverket.

En detaljert beskrivelse av forordningens innhold i de ulike kapitlene er beskrevet i vedlegg I til EØS-notatet. Oppsummert inneholder forordningen følgende endringer:

- Strengere forhåndskontroll med høyrisiko medisinsk utstyr
- Strengere krav til tekniske kontrollorgan mhp. utpeking og tilsyn

- Forordningens virkeområde er utvidet; estetiske produkter uten medisinsk hensikt inkluderes
- Styrket regelverk om klinisk evaluering og klinisk utprøving
- Skjerpede krav til markedsaktørene (produsent, importør, distributør og autorisert representant)
- Nye krav til produksjon og bruk av medisinsk utstyr internt i en helseinstitusjon, presisering av "in-house unntaket".
- Nye krav til gjenbruk av medisinsk engangsutstyr
- Produsenten skal utlevere et implantatkort sammen med implanterbart medisinsk utstyr.
- Identifikasjon og sporbarhet av medisinsk utstyr i produksjons, - og omsetningskjeden.
- Videreutvikling av EUDAMED (sentral europeisk database for medisinsk utstyr)
- Tydeliggjorte krav til markedsovervåking (vigilance) og markedstilsyn
- Samarbeid og styring på europeisk nivå styrkes - opprettelse av koordineringsgruppen MDCG, ekspertpanel og referanselaboratorium.

Rettsakten trådte i kraft 26. mai 2017 og vil gjelde fra 26. mai 2020.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EU-traktaten artikkel 114 og artikkel 168 punkt 4 bokstav c).

Rettslige konsekvenser

Regelverket forutsetter behov for både lov- og forskriftsendringer. Forordning 2017/745 vil være hovedrettsakten for medisinsk utstyr. Dette får store konsekvenser både for innhold og oppbygning av lov om medisinsk utstyr og forskriftene til loven. Innenfor nært sagt alle områder vil kravene bli styrket. Det vil derfor foreslås at det gis en ny lov og forskrift om medisinsk utstyr, se under punktet om sammendrag av innhold for en overordnet beskrivelse av endringene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

For Legemiddelverket vil rettsakten medføre økte økonomiske og administrative konsekvenser. Virkeområdet til gjeldende regelverk utvides og Legemiddelverket vil få betydelige flere arbeidsoppgaver knyttet til oppfølging av markedsaktørene, tekniske kontrollorgan, klinisk evaluering/klinisk utprøving, markedsovervåking, sporbarhet og dessuten samarbeid og styring både nasjonalt og internasjonalt. Forordningen forutsetter økt samarbeid med andre medlemsstater og Kommisjonen. Tilsyn med medisinsk utstyr på det norske markedet og nye krav til f.eks. importører og distributører vil kreve et økt samarbeid med tollmyndighetene. Det samme gjelder myndigheter med ansvar for tilgrenset regelverk. Forordningene fastslår at kompetente myndigheter skal ha tilstrekkelig ressurser for å kunne løse arbeidsoppgavene. Gjennom samarbeid i de nordiske landene og EFTA er det laget en modell for å beregne ressursbehovet som følger med forordningene. Ved bruk av denne modellen anslår Legemiddelverket deres ressursbehov for å være omtrent 27 årsverk, som er opp mot 15 årsverk mer enn dagens bemanning på området. Dette vil bli nærmere omtalt i stortingsframlegg om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning og i de årlige budsjettproposisjoner.

Når det gjelder finansiering av den økte arbeidsbyrden åpner forordningene for at medlemsstatene skal kunne ta avgifter og gebyrer for de aktiviteter som er fastsatt i forordningene. Det foreslås ikke

at arbeidet med medisinsk utstyr skal være fullfinansiert, men i høringen foreslo departementet en hjemmel for at det skal kunne tas avgifter og gebyrer. Innretning og satser for avgifter og gebyrer vil være gjenstand for en egen høring.

For aktørene, produsenter, ansvarlige representanter og tekniske kontrollorgan vil de nye forordningene medføre økte krav til deres virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i EØS-spesialutvalget for helse. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

32017R0746 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/746 av 5. april 2017 om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk og om oppheving av direktiv 98/79/EF og kommisjonsbeslutning 2010/227/EU

Sammendrag av innhold

Rettsakten erstatter direktiv 98/79/EF (in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr) og er vedtatt sammen med forordning (EU) nr. 2017/745 (om aktivt implanterbart medisinsk utstyr og øvrig medisinsk utstyr). In-vitro diagnostisk medisinsk utstyr er utstyr som er beregnet til undersøkelse av prøver fra menneskekroppen for medisinske formål.

Formålet med rettsakten er å styrke pasientsikkerheten og sørge for en lik gjennomføring av regelverket i medlemsstatene. Det innføres robuste og transparente lovgivningsrammer som skal sikre at medisinsk utstyr er trygt når det plasseres på markedet samtidig som det nye regelverket skal fremme innovasjon av medisinsk utstyr.

Medisinsk utstyr er utstyr som fra produsentens side er laget for å diagnostisere, forebygge, overvåke, behandle eller lindre sykdom, skade eller handikap hos mennesker. Enkelte svangerskapsforebyggende midler, samt hjelpemidler til funksjonshemmede regnes også som medisinsk utstyr.

Forordningen gjelder kun for in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr (IVD). IVD kan f.eks. være instrumenter eller reagenser som brukes til å undersøke prøver fra menneskekroppen for å skaffe opplysninger om en fysiologisk eller patologisk tilstand. Rettsakten viderefører prinsippet om at produsenten skal påse at medisinsk utstyr er sikkert og trygt. Utstyr som oppfyller sikkerhetskravene påføres CE-merke og kan fritt omsettes på EØS-markedet.

Forordning (EU) nr. 2017/745 og forordning (EU) nr. 2017/746 legger opp til like horisontale regler. Dette gjelder spesielt for kapitlene om:

- definisjoner
- CE-merking og markedsplassing
- markedsaktørene (produsent, importør, distributør og autorisert representant)
- sporbarhet og UDI-systemet
- registrering og videreutvikling av den sentrale europeiske databasen for medisinsk utstyr (EUDAMED)
- krav til tilsyn med og utpeking av teknisk kontrollorgan (joint assessments)
- markedsovervåking (vigilance - melding om hendelser) og markedstilsyn

- samarbeid og styring på europeisk nivå – opprettelse av koordineringsgruppen MDCG, ekspertpanel og referanselaboratorium

For en detaljert beskrivelse av de sammenfallende reglene vises det til vedlegg 1 i EØS-notatet til forordning (EU) nr. 2017/745.

Rettsakten viderefører innholdet i direktiv 98/79/EF, men virkeområdet utvides på visse områder:

- tester som gir opplysninger om disposisjon for en medisinsk tilstand eller sykdom (f.eks. genetiske tester). Det stilles krav om informasjon, rådgiving og samtykke til genetiske tester med medisinsk formål som brukes ved helsehjelp jf. artikkel 4. Medlemsstatene kan stille strengere krav i nasjonal lovgivning.
- tester som brukes til målrettet behandling/pasientens egnethet til spesifikk behandling med et legemiddel (companion diagnostics, som også er definert i forordningen)
- forordningen gjelder ikke for utstyr som er beregnet til forskning med mindre produsenten har ment at "research use only" produkter skal kunne brukes til in vitro-diagnostiske undersøkelser jf. artikkel 1.

Forordningen innfører et nytt klassifiseringssystem for IVD.

- Gjeldende direktiv 1998/79/EF vedlegg II regulerer risikonivået for IVD-utstyr med en positivliste (liste A og liste B)
  - Forordningen innfører et nytt klassifiseringssystem som erstatter eksisterende positivliste
  - Klassifiseringssystemet inndeler IVD i fire risikoklasser
  - Risikoklasser: A (laveste risiko), B, C og D (høyest risiko)
  - Klasse D kan f.eks. omfatte IVD-utstyr for påvisning og bekreftelse av markører for overførbare smittsomme sykdommer i blod, blodkomponenter, celler, vev/organ.
  - Prosedyrene for samsvarsvurdering er tilpasset de fire risikoklassene
  - Produsenten er ansvarlig for samsvarsvurdering av klasse A-utstyr
  - Klasse A-utstyr med målefunksjon eller som er sterilt involverer teknisk kontrollorgan
  - For utstyr i klasse B, C og D involveres teknisk kontrollorgan
- Rettsakten trådte i kraft 26. mai 2017 og vil gjelde fra 26. mai 2022.

Forordningen opphever også vedtak 2010/227/EU om etablering av EUDAMED, noe som videreføres i ny forordning.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EU-traktaten artikkel 114 og artikkel 168 punkt 4 litra c).

Rettslige konsekvenser

Regelverket forutsetter behov for både lov- og forskriftsendringer. Forordning 2017/745 vil være hovedrettsakten for medisinsk utstyr. Dette får store konsekvenser både for innhold og oppbygning av lov om medisinsk utstyr og tilhørende forskrifter. Innenfor nært sagt alle områder vil kravene bli styrket. Det vil derfor foreslås at det gis en ny lov og forskrift om medisinsk utstyr, se under punktet om sammendrag av innhold for en overordnet beskrivelse av endringene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

For Legemiddelverket vil rettsakten medføre økte økonomiske og administrative konsekvenser.

Virkeområdet til gjeldende regelverk utvides og Legemiddelverket vil få betydelige flere arbeidsoppgaver knyttet til oppfølging av markedsaktørene, tekniske kontrollorgan, klinisk evaluering/klinisk utprøving, markedsovervåking, sporbarhet og dessuten samarbeid og styring både nasjonalt og internasjonalt. Forordningen forutsetter økt samarbeid med andre medlemsstater og Kommisjonen. Tilsyn med medisinsk utstyr på det norske markedet og nye krav til f.eks. importører og distributører vil kreve et økt samarbeid med tollmyndighetene. Det samme gjelder myndigheter med ansvar for tilgrenset regelverk. Forordningene fastslår at kompetente myndigheter skal ha tilstrekkelig ressurser for å kunne løse arbeidsoppgavene. Gjennom samarbeid i de nordiske landene og EFTA er det laget en modell for å beregne ressursbehovet som følger med forordningene. Ved bruk av denne modellen anslår Legemiddelverket deres ressursbehov for å være omtrent 27 årsverk, som er opp mot 15 årsverk mer enn dagens bemanning på området. Dette vil bli nærmere omtalt i stortingsframlegg om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning og i de årlige budsjettproposisjoner.

Når det gjelder finansiering av den økte arbeidsbyrden åpner forordningene for at medlemsstatene skal kunne ta avgifter og gebyrer for de aktiviteter som er fastsatt i forordningene. Det foreslås ikke at arbeidet med medisinsk utstyr skal være fullfinansiert, men i høringen forslo departementet en hjemmel for at det skal kunne tas avgifter og gebyrer. Innretning og satser for avgifter og gebyrer vil være gjenstand for en egen høring.

For aktørene, produsenter, ansvarlige representanter og tekniske kontrollorgan vil de nye forordningene medføre økte krav til deres virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten behandles i EØS-spesialutvalget for helse. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

BARNE- OG FAMILIEDEPARTMENTET

32019D1134 Kommisjonsavgjerd (EU) 2019/1134 av 1. juli 2019 om endring av vedtak 2009/300/EF og avgjerd (EU) 2015/2099 om gyldighetsperioden til miljøkriteria for tildeling av EU-miljømerket til visse produkt og dei tilhørende krava til vurdering og kontroll – [EØS-notat om rettsakten](#)

FINANSDEPARTEMENTET

32015L2392 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2015/2392 av 17. desember 2015 om europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til rapportering til vedkommende myndigheter av faktiske eller mulige overtredelser av nevnte forordning – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0347 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/347 av 10. mars 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til det nøyaktige formatet på innsidelister og for oppdatering av innsidelister i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0378 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/378 av 11. mars 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for fastsettelse av tidspunkt, format og mal for innsending av meldinger til vedkommende myndigheter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0522 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/522 av 17. desember 2015 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til unntak for visse offentlige organer og sentralbanker i tredjestater, indikatorer på markedsmanipulasjon, tersklene for offentliggjøring, vedkommende myndighet for meldinger om utsettelse, tillatelse til handel i begrensede perioder og typer meldepliktige transaksjoner utført av personer med ledelsesansvar – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0523 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/523 av 10. mars 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for fastsettelse av format og mal for melding og offentliggjøring av transaksjoner utført av personer med ledelsesansvar i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0908 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/908 av 26. februar 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 ved fastsettelse av tekniske reguleringsstandarder for kriteriene for, framgangsmåten for og kravene til fastsettelse av en akseptert markedspraksis samt kravene for å opprettholde, avvike eller endre vilkårene for aksept av slik praksis – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0909 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/909 av 1. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for innholdet i meldinger som skal gis til vedkommende myndigheter, og for utarbeiding, offentliggjøring og vedlikehold av listen over meldinger – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0957 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/957 av 9. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for hensiktsmessige ordninger, systemer og rutiner samt meldingsmaler som skal brukes for å forebygge, avdekke og rapportere markedsmissbruk eller mistenkelige ordrer eller transaksjoner – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0958 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/958 av 9. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for de tekniske ordningene for objektiv presentasjon av investeringsanbefalinger eller annen informasjon med anbefaling eller forslag til en investeringsstrategi, og for offentliggjøring av særlige interesser eller interessekonflikter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0959 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/959 av 17. mai 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for markedssonderinger med hensyn til systemer og maler for melding som skal brukes av markedsdeltakere som formidler informasjon, og format for registeret i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0960 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/960 av 17. mai 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for hensiktsmessige ordninger, systemer og rutiner for markedsdeltakere som formidler informasjon ved gjennomføring av markedssonderinger – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R1052 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1052 av 8. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for de vilkårene som gjelder for tilbakekjøpsprogrammer og stabiliseringstiltak – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R1055 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/1055 av 29. juni 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til tekniske metoder for hensiktsmessig offentliggjøring av innsideinformasjon og for å utsette offentliggjøring av innsideinformasjon i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017R1158 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/1158 av 29. juni 2017 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til framgangsmåter og skjemaer som skal brukes ved utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet som omhandlet i artikkel 33 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R0292 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/292 av 26. februar 2018 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til framgangsmåter og skjemaer som skal brukes ved utveksling av opplysninger og bistand mellom vedkommende myndigheter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbruk – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0461 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/461 av 30. januar 2019 om endring av delegert forordning (EU) 2016/522 med hensyn til unntak for Bank of England og United Kingdom Debt Management Office fra virkeområdet for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017R1469 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/1469 av 11. august 2017 om fastsettelse av et standardisert presentasjonsformat for dokumentet med opplysninger om forsikringsproduktet – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017R2359 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/2359 av 21. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/97 med hensyn til opplysningskrav og regler for god forretningsskikk i forbindelse med distribusjon av forsikrings-baserte investeringsprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017R2358 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/2358 av 21. september 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/97 med hensyn til produkttilsyns- og produktstyringskrav for forsikringsforetak og forsikringsdistributører – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R0541 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/541 av 20. desember 2017 om endring av delegert forordning (EU) 2017/2358 og (EU) 2017/2359 med hensyn til deres anvendelsesdato – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1619 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1619 om endring av forordning (EU) 2016/438 om depotmottakers plikter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1618 Kommisjonsdelegert forordning (EU) 2018/1618 om endring av forordning (EU) 231/2013 om depotmottakers plikter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1229 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1229 av 25. mai 2018 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for oppgjørdisiplin – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1276 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1276 av 29. juli 2019 om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/627/EU om anerkjennelse av Australias rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1277 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1277 av 29. juli 2019 om oppheving av gjennomføringsbeslutning 2012/630/EU om anerkjennelse av Canadas rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1278 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1278 av 29. juli 2019 om oppheving av gjennomføringsbeslutning 2014/248/EU om anerkjennelse av Singapores rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1279 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1279 av 29. juli 2019 om anerkjennelse av De forente staters rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1280 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1280 av 29. juli 2019 om anerkjennelse av Mexicos rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1281 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1281 av 29. juli 2019 om oppheving av gjennomføringsbeslutning 2014/245/EU om anerkjennelse av Brasils rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1282 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1282 av 29. juli 2019 om oppheving av gjennomføringsbeslutning 2014/246/EU om anerkjennelse av Argentinas rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1283 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1283 av 29. juli 2019 om anerkjennelse av Japans rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1284 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1284 av 29. juli 2019 om anerkjennelse av Hongkongs rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017R0881 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/881 av 23. mai 2017 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtellinger,

med hensyn til kvalitetsrapportenes form og struktur og det tekniske formatet for overføring av data, og om endring av forordning (EU) nr. 1151/2010 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1091 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1091 om integrert statistikk over driftsenheter i landbruket og om oppheving av forordning (EF) nr. 1166/2008 og (EU) nr. 1337/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0237 Kommisjonsforordning (EU) 2019/237 av 8. februar 2019 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 28 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0402 Kommisjonsforordning (EU) 2019/402 av 13. mars 2019 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 19 – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019R0478 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/478 av 14. januar 2019 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 med hensyn til kategoriene av produkter som skal være gjenstand for offisiell kontroll ved grensekontrollstasjoner – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1081 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/1081 av 8. mars 2019 om fastsettelse av regler for særlige opplæringskrav til personell som gjennomfører visse former for fysisk kontroll ved grensekontrollstasjoner – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1013 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1013 av 16. april 2019 om forhåndsmelding av forsendelser av visse kategorier av dyr og produkter som innføres i Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1014 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1014 av 12 juni 2019 om fastsettelse av regler for minstekrav til grensekontrollstasjoner, herunder kontrollsteder, og til formatet, kategoriene og forkortelsene som skal brukes ved listeføring av grensekontrollstasjoner og kontrollsteder – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1602 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/1602 av 23. april 2019 om tillegg til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 med hensyn til innførselsdokumentet som skal følge forsendelser med dyr og produkter til deres bestemmelsessted – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1139 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1139 av 3. juli 2019 om endring av forordning (EF) 2074/2005 når det gjelder offentlig kontroll av varer av animalsk opprinnelse sett ut fra krav til matkjedeinformasjon og fiskeriprodukter og referanse til anerkjente testmetoder for marine biotoksiner og til testmetoder for rå melk og varmebehandlet kumelk – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1666 Delegert kommisjonsforordning om tillegg til Europaparlamentets og Europarådets forordning (EU) 2017/625 med hensyn til overvåking av transport og ankomst av forsendelser av bestemte varer fra grensekontrollstasjonen til virksomheten på bestemmelsesstedet i unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1715 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1715 av 30. september 2019 om regler for funksjonen av informasjonsstyringsystemet for offentlig kontroll og dets systemkomponenter (IMSOC-forordningen) – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0723 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/723 om fastsettelse av regler for anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 med hensyn til den standardiserte skjemamalen for medlemsstatenes årsrapporter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0552 Kommissjonsforordning (EU) 2019/552 av 4. april 2019 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for azokystrobin, bicyclopyron, klormekvat, cyprodinil, difenokonazol, fenpropimorf, fenpyroksimat, fluopyram, fosetyl, isoprotiolan, isopyrazam, oksamyl, prothiokonazol, spinetoram, trifloksystrobin og triflumezopyrim i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0973 Kommissjonsforordning (EU) 2019/973 av 13. juni 2019 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for bispyribac, denatoniumbenzoat, fenoksykarb, flurokloridon, quizalofop-P-etyl, quizalofop-P-tefuryl, propaquizafop og tebufenozid i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0977 Kommissjonsforordning (EU) 2019/977 av 13. juni 2019 om endring av vedlegg II og IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for aklonifen, *Beauveria bassiana* stamme PPRI 5339, *Clonostachys rosea* stamme J1446, fenpyrazamin, mefentriplukonazol og penkonazol i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1015 Kommissjonsforordning (EU) 2019/1015 av 20. juni 2019 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for aminopyralid, kaptan, cyazofamid, flutianil, kresoxim-metyl, lambda-cyhalotrin, mandipropamid, pyraklostrobin, spiromesifen, spirotetramat, teflubenzuron og tetrakonazol i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1176 Kommissjonsforordning (EU) 2019/1176 av 10. juli 2019 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for 2,5-diklorbenzosyremetylester, mandipropamid og profoksydim i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0978 Kommissjonsforordning (EU) 2019/978 av 14. juni 2019 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 579/2014 om unntak fra visse bestemmelser i vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 med hensyn til sjøtransport av flytende oljer og fettstoffer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1678 Kommissjonens gjennomføringsavgjerd (EU) 2019/1678 av 4. oktober 2019 om endring av vedtak 2009/821/EF med omsyn til lister over grensekontrollstasjoner og veterinæreiningar i TRACES – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET OG LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32019R1177 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1177 av 10. juli 2019 om endring av forordning (EU) nr. 142/2011 med hensyn til import av gelatin, animalske smaksforsterkere og smeltet fett – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32019R0828 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/828 av 14. mars 2019 om endring av forordning (EU) nr. 2016/127 med hensyn til kravene til vitamin D i morsmelkerstatninger og krav til erukasyre i morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1338 Kommisjonsforordning (EU) 2019/1338 av 8. august om endring av forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1294 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1294 av 1. august 2019 godkjenning av betain som et nytt næringsmiddel i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2283, og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1314 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1314 av 2. august 2019 om tillatelse til å endre spesifikasjonene for den nye næringsmiddelingsrediensen lakto-N-neotetraose framstilt av *Escherichia coli* stamme K-12 i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2283, og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1686 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1686 av 8. oktober 2019 om tillatelse til en utvidelse av bruksområdet for isolat fra myseprotein fra kumelk som et nytt næringsmiddel i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2283, og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/2470 – [EØS-notat om rettsakten](#)

JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET, KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET OG ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET

32019R0957 Kommisjonsforordning (EU) 2019/957 av 11. juni 2019 om endring i vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) med hensyn til (3,3,4,4,5,5,6,6,7,7,8,8,8-tridekafluoroktyl) silantriol og TDFA – [EØS-notat om rettsakten](#)

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

32019D1331 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1331 av 5. august 2019 om vilkårene for godkjenning av et biocidprodukt som inneholder peppermynteolje og sitronellal, forelagt av Det forente kongerike i samsvar med artikkel 36 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R2066 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2066 av 19. desember 2018 om overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF og om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 601/2012 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R2067 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067 av 19. desember 2018 om verifisering av data og akkreditering av miljøkontrollører i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018L0350 Kommissjonsdirektiv (EU) 2018/350 av 8.mars 2018 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF med hensyn til miljørisikovurdering av genmodifiserte organismer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018D1790 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1790 av 16. november 2018 om oppheving av vedtak 2002/623/EF om fastsettelse av rettleddninger til miljørisikovurdering av genmodifiserte organismer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32015L0412 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/412 om endring av direktiv 2001/18/EF med hensyn til medlemsstatenes mulighet til å forby dyrking av genmodifiserte organismer (GMO) på sitt territorium – [EØS-notat om rettsakten](#)

KOMMUNALDEPARTEMENTET

32019D1345 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1345 av 2. august 2019 om endring av vedtak 2006/771/EF for å ajourføre harmoniserte tekniske vilkår for bruk av radiospektrum til kortdistanseutstyr – [EØS-notat om rettsakten](#)

KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

32016D0790 Delegert kommissjonsbeslutning (EU) 2016/790 av 13. januar 2016 om endring av vedlegg V til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF med hensyn til kvalifikasjonsbeviser og betegnelser for utdanninger – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017D2113 Delegert kommissjonsbeslutning (EU) 2017/2113 av 11. september 2017 om endring av vedlegg V til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF med hensyn til kvalifikasjonsbeviser og betegnelser for utdanninger – [EØS-notat om rettsakten](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32019L0990 Kommissjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2019/990 av 17. juni 2019 om endring av listen over slekter og arter i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i rådsdirektiv 2002/55/EF, i vedlegg II til rådsdirektiv 2008/72/EF og i vedlegget til kommissjonsdirektiv 93/61/EØF – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0336 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/336 av 27. februar 2019 om endring av forordning (EU) nr. 1141/2010 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 686/2012 med hensyn til rapporterende medlemsstat for vurdering av 1-metylsyklopropan, famoksadon, mankozeb, metiokarb, metoksyfenozid, pirimikarb, pirimifos-metyl og tiaklopid – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0324 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/324 av 25. februar 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til godkjenningsperioden for de aktive stoffene bifentrin, karboksinn, FEN 560 (også kalt bukkehornkløver eller bukkehornkløverfrø i pulverform), ekstraksjonsrester av pepperstøv, og natriumaluminiumsilikat – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0481 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/481 av 22. mars 2019 om godkjenning av det aktive stoffet flutianil i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonen gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0344 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/344 av 28. februar 2019 om ikke å fornye godkjenningen av det aktive stoffet etoprofos i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0337 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/337 av 27. februar 2019 om godkjenning av det aktive stoffet mefentriflukonazol i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0291 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/291 av 19. februar 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperioden for de aktive stoffene 1-naftylacetamid, 1-naftyleddiksyre, akrinatriin, azokystrobin, fluzifop-p, fluoksypyr, imazalil, kresoksimetyl, oksyfluorfen, prokloraz, proheksadion, spiroksamin, teflutrin og terbutylazin – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0724 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/724 av 10. mai 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 686/2012 med hensyn til utpeking av rapporterende medlemsstater og medrapporterende medlemsstater for de aktive stoffene glyfosat, lambdacyhalotrin, imazamox og pendimetalin, og om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 844/2012 med hensyn til muligheten for at en gruppe av medlemsstater i fellesskap kan fungere som rapporterende medlemsstat – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0707 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/707 av 7. mai 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperioden for de aktive stoffene alfa-cypermeterin, beflubutamid, benalaksyl, bentiavalikarb, bifenasat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, diuron, etefon, etoksazol, famoksadon, fenamifos, flumioksazin, fluoksastrobin, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaksyl-m, metiokarb, metribuzin, milbemektin, *Paecilomyces lilacinus* stamme 251, fenmedifam, fosmet, pirimifos-metyl, propamokarb, protiokonazol, s-metolaklor og tebukonazol – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0706 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/706 av 7. mai 2019 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet karvon i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0717 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/717 av 8. mai 2019 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet isoksaf lutol i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0677 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/677 av 29. april 2019 om avslag på fornyelse av godkjenning av det aktive stoffet klortalonil i samsvar med europaparlaments- og

rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1098 Kommisjonsforordning (EU) 2018/1098 av 2. august 2018 om endring og retting av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon av, betegnelse på og presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1850 Kommisjonsforordning (EU) 2018/1850 om registrering av en geografisk betegnelse på en alkoholsterk drikk i vedlegg III i forordning (EF) nr. 110/2008 («Гроздова ракия от Търговище/Grozdova rakya ot Targovishte» (GI)). – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0335 Kommisjonsforordning (EU) 2019/335 av 27. februar 2019 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 når det gjelder registrering av den alkoholsterke drikken «Tequila» som geografisk betegnelse – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0674 Kommisjonsforordning (EU) 2019/674 av 29. april 2019 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon av, betegnelse på og presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R1067 Kommisjonsforordning (EU) 2016/1067 av 1. juli 2016 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon av, betegnelse på og presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1871 Kommisjonsforordning (EU) 2018/1871 av 23. november 2018 om registrering av en geografisk betegnelse for en alkoholsterk drikk i vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 («Карнобатска гроздова ракия»/«Гроздова ракия от Карнобат»)/«Karnobatska grozdova rakya»/«Grozdova rakya ot Karnobat» (GI) – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018D1099 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1099 av 1. august 2018 om endring av vedlegg XI til rådsdirektiv 2003/85/EF med hensyn til listen over laboratorier som har tillatelse til å håndtere levende munn- og klovsykevirus og om endring av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/136 med hensyn til navnet på Den europeiske unions referanselaboratorium for munn- og klovsyke – [EØS-notat om rettsakten](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019R0894 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/894 av 28. mai 2019 om godkjenning av L-treonin framstilt av *Escherichia coli* CGMCC 7.232 som tilsetningsstoff i fôrvarer for alle dyrearter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0230 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/230 av 7. februar 2019 om retting av visse språkversjoner av gjennomføringsforordning (EU) 2017/2330 om godkjenning av jern(II)karbonat, jern(III)klorid-heksahydrat, jern(II)sulfat-monohydrat, jern(II)sulfat-heptahydrat, jern(II)fumarat, jern(II)chelat av aminosyrehydrat, jern(II)chelat av protein-hydrolysater og jern(II)chelat av glycinhydrat som tilsetningsstoff i fôrvarer for alle dyrearter og jerndekstran som tilsetningsstoff i fôrvarer for avvente smågriser, og om endring av forordning (EF) nr. 1334/2003 og (EF) nr. 479/2006 – [EØS-notat om rettsakten](#)

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019R1668 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/1668 av 26. juni 2019 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/1629 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier – [EØS-notat om rettsakten](#)

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32019R1213 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1213 av 12. juli 2019 om fastsettelse av nærmere bestemmelser for å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av samvirkningsevne og kompatibilitet for veieutstyr montert i henhold til rådsdirektiv 96/53/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1119 Kommisjonsforordning (EU) 2018/1119 av 31. juli 2018 om endring av kommisjonsforordning (EU) nr 1178/2011 med hensyn til angitte utdanningsorganisasjoner – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0317 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/317 av 11. februar 2019 om fastsettelse av en ytelses- og avgiftsordning i Det felles europeiske luftrom og om oppheving av gjennomføringsforordning (EU) nr. 390/2013 og (EU) nr. 391/2013 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0123 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/123 av 24. januar 2019 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av nettverksfunksjoner for lufttrafikkstyring (ATM) og om oppheving av kommisjonsforordning (EU) nr. 677/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D0903 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/903 av 29. mai 2019 om fastsettelse av felles ytelsesmål for Unionen når det gjelder nettet for lufttrafikkstyring for tredje referanseperiode som starter 1. januar 2020 og slutter 31. desember 2019 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018D1876 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/1876 av 29. november 2018 om godkjenning av teknologien i 12 V vekselstrømsgeneratorer til bruk i lette nyttekjøretøyer med konvensjonell forbrenningsmotor som innovativ teknologi for å redusere CO2-utslipp fra lette nyttekjøretøyer i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 510/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0987 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/987 av 29. mai 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 293/2012 med hensyn til overvåking av CO2-utslipp fra nye lette nyttekjøretøyer som typegodkjennes etappevis – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1832 Kommisjonsforordning (EU) 2018/1832 av 5. november 2018 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF, kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 og kommisjonsforordning (EU) 2017/1151 med sikte på å forbedre prøving og framgangsmåter i forbindelse med utslippstypegodkjenning for lette passasjer- og nyttekjøretøyer, herunder samsvarsprøving i bruk og reelle utslipp under kjøring, og innføre innretninger for overvåking av forbruket av drivstoff og elektrisk energi – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0986 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/986 av 7. mars 2019 om endring av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 510/2011 med hensyn til overvåking av CO2-utslipp fra nye lette nyttekjøretøyer som typegodkjennes etappevis – [EØS-notat om rettsakten](#)